

RAPPORT VAN DE OMBUDSCOMMISSIE
HOEKSCHE WAARD

Bestuursorgaan: burgemeester en wethouders van Cromstrijen

Dossiernummer: 2006.1

Verzoekschrift (hierna te noemen: klacht)

De heer X, mevrouw Y en de heer Z hebben bij brief van 6 januari 2006 een klacht ingediend. Desgevraagd is tijdens de zitting van de Ombudscommissie Hoeksche Waard (hierna: Ombudscommissie) door de heer X meegedeeld dat de klacht op het volgende betrekking heeft:

- Binnen de gemeente Cromstrijen wordt op door hem gestelde vragen niet dan wel foutief geantwoord. Er heerst binnen die organisatie een cultuur van fouten verdoezelen.

De brieven van 16 januari 2006 en 5 februari 2006 van de heer X hebben eveneens betrekking op deze klacht.

Bij brief van 4 maart 2006 heeft de heer X een machtiging van de heer Z overgelegd, waaruit blijkt dat de heer X namens zijn broer mag optreden.

De ombudscommissie beschouwt de klacht als een samenvatting van de 7 eerder ingediende klaagschriften aan het adres van de gemeente.

Kenbaarheidvereiste

Alvorens een klacht door de Ombudscommissie in behandeling kan worden genomen dient deze eerst kenbaar te zijn gemaakt aan het betrokken bestuursorgaan conform het bepaalde in artikel 9:20 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb). Aan dit vereiste is voldaan. In totaal zijn 7 klachten ingediend bij de gemeente Cromstrijen.

Het college van burgemeester en wethouders heeft bij brief van 2 februari 2006 aan de heer X meegedeeld dat 3 klachten ongegrond en 4 klachten niet-ontvankelijk zijn verklaard.

Bevindingen

ACHTERGROND VAN DE KLACHT

1. Schriftelijke klacht d.d. 14 september 2005

In hun brief van 14 september 2005 geven de heren X en Z aan dat de wethouder Verkeer niet goed handelt door er niet op toe te zien dat de verkeersoverlast op de Schenkeldijk en Boemdijk te Klaaswaal tot een minimum beperkt blijft. Volgens klagers dient de wethouder er voor te zorgen dat de geldende maximum snelheid op die wegen gehandhaafd wordt en de geplaatste borden nageleefd worden.

2. Schriftelijke klacht d.d. 26 september 2005

In hun brief van 26 september 2005 geven de heren X en Z aan dat de gemeente hen gelijk als ieder ander moet behandelen en zien het mogelijk verlengen van de termijn van acht weken, voor het beantwoorden van hun brieven, indien er nog nieuwe brieven worden ontvangen, als chantage.

3. Schriftelijke klacht d.d. 6 oktober 2005

In hun brief van 6 oktober 2005 geven de heren X en Z aan dat de gemeente geen antwoord geeft op twee van de drie vragen, gesteld in de brief van 8 september 2005. De vragen hebben betrekking op het perceel O te Klaaswaal.

4. Schriftelijke klacht d.d. 6 oktober 2005

De heren X en Z dienen een klacht in tegen de afhandeling van het verzoek d.d. 25 augustus 2005. Zij hebben nog geen antwoord ontvangen. Evenmin is een verdagingsbericht verstuurd. Klagers zijn van mening dat de gemeente in strijd handelt met de Wet openbaarheid van bestuur.

Het verzoek d.d. 25 augustus 2005 betreft het verstrekken van de wet GBA met het oog op een hoorzitting van de commissie Bezwaarschriften.

5. Schriftelijke klacht d.d. 6 oktober 2005

De heren X en Z dienen een klacht in tegen de afhandeling van drie vragen die zijn gesteld in de brief d.d. 25 augustus 2005. Zij hebben nog geen antwoord ontvangen. Evenmin is een verdagingsbericht gestuurd. Klagers zijn van mening dat de gemeente in strijd handelt met de Wet openbaarheid van bestuur.

De brief d.d. 25 augustus 2005 verwijst naar de Verordening, houdende regels omtrent de verdeling van woonruimte.

6. Schriftelijke klacht d.d. 6 oktober 2005

De heren X en Z dienen een klacht in tegen de afhandeling van een vraag die is gesteld in de brief d.d. 28 augustus 2005. Zij hebben nog geen antwoord ontvangen. Evenmin is een verdagingsbericht gestuurd. Klagers zijn van mening dat de gemeente in strijd handelt met de Wet openbaarheid van bestuur.

In de brief d.d. 28 augustus 2005 wordt inzage gevraagd in de Richtlijnen voor het samenstellen van bestemmingsplannen. Voorts wordt gevraagd hoe een door de heer X ingekleurd deel van een bestemmingsplan tot stand is gekomen en wordt tot slot uitleg gevraagd over de interpretatie van een bestemmingsplan in relatie met de GBA.

7. Schriftelijke klacht d.d. 20 oktober 2005

De heren X en Z dienen een klacht in over de wijze van behandeling door mevrouw E.J. van Huut inzake de beantwoording van een aantal vragen.

Eindconclusie gemeente op klachten:

“De gemeente is van mening dat de heer X de gemeente op een dusdanige wijze benadert dat hierdoor een onevenredig beslag wordt gelegd op de organisatie. Dit heeft ertoe geleid dat er maatregelen zijn genomen .

Dit houdt dan ook in dat van klacht 1, 2 en 7 kan worden gezegd dat deze klachten ongegrond zijn en van klachten 3, 4, 5 en 6 kan worden gezegd dat zij niet-ontvankelijk zijn.”

TOELICHTING KLAGERS X en Y EN GEMEENTE

Op 27 februari 2006 zijn klagers en het college van burgemeester en wethouders van Cromstrijen, vertegenwoordigd door de heer D. Kraaijveld, burgemeester en mevrouw E.J. van Huut, juridisch medewerkster, in de gelegenheid gesteld in een hoorzitting hun standpunt mondeling toe te lichten.

Het verslag van de hoorzitting wordt hieronder weergegeven.

“De voorzitter heet iedereen welkom. Ze geeft aan dat de Ombudscommissie een onafhankelijke commissie is die klachten van burgers over onder meer de gemeenten in de Hoeksche Waard behandelt. Ze merkt op het vervelend te vinden dat de heer X ruim 15 minuten te laat is. De heer X heeft drie brieven gestuurd naar de commissie (brief van 6 januari 2006, 16 januari 2006 en 5 februari 2006). Het is niet helemaal duidelijk namens wie geklaagd wordt, omdat op sommige brieven meerdere namen staan. Uit de brieven blijkt dat de heer X problemen heeft met de wijze waarop de gemeente Cromstrijen hem behandelt, maar ze wil graag precies weten wat de klacht is.

De heer X merkt op dat hij wat later is omdat hij nog wat te doen had. Hij heeft tegen 18.00 uur hierover een fax gestuurd. Naar zijn mening heerst er in Cromstrijen een cultuur van het verdoezelen van fouten, ten koste van alles. Vragen worden niet beantwoord of ze worden verkeerd beantwoord. Er deugt niks van. Als hij een herinnering stuurt omdat hij bijvoorbeeld nog geen reactie heeft gehad op zijn aanvraag leerlingenvervoer, dan wordt zo'n brief op de lijst geplaatst waardoor het lijkt alsof hij de gemeente lastig valt. Er zijn meer mensen die worden dwarsgezeten door de gemeente. Die geven het op, maar hij niet. Het antwoord van de gemeente dat zijn brieven direct in het archief worden opgeborgen is anno 2006 onacceptabel. Het zijn serieuze brieven die hij stuurt. Bijvoorbeeld over die omleidingsroute die een bussluis bleek te bevatten. Of over het bejaard echtpaar dat het recht van weg kwijt raakt door een bestemmingplan van de gemeente. Ook doet de gemeente het verkeerd ten aanzien van zijn eigendommen; er staan twee woningen op zijn perceel, maar hij mag er maar één bouwen. En de gemeente heft ook zijn op-en afritten op. Zijn verklaringen doen niet ter zake: die gaan meteen het archief in. Op 18 januari was er een zitting van de bezwarencommissie. Hij heeft nog steeds geen antwoord.

De voorzitter geeft de gemeente het woord.

De heer Kraaijveld merkt op dat er meerdere zaken door elkaar lopen. Sommige hebben betrekking op de heer X zelf, andere op andere bewoners. De zaak ten aanzien van de woningen loopt al heel lang. Tussen een wethouder en de heer X zijn wrijvingen geweest. In de woning van de heer X verbleven Polen, hetgeen in strijd was met het ter plaatse geldende bestemmingsplan. De Milieudienst Zuid-Holland Zuid heeft dat geconstateerd. Er is toen een machtiging tot binnentreden afgegeven door de loco-burgemeester. De 14 Polen verbleven daar in strijd met het bestemmingsplan.

Er staan feitelijk 2 woningen, maar sinds 2000 biedt het bestemmingsplan maar de mogelijkheid voor één woning. Dat is destijds op verzoek veranderd, maar men heeft zich de gevolgen misschien niet altijd goed gerealiseerd.

Mevrouw Van Huut voegt hier aan toe dat de inschrijving in het GBA van personen op nummer 11a geweigerd is. Dit vanwege het feit dat dat nummer niet meer bestaat. Het besluit tot opheffing van dat nummer is niet bekend gemaakt, dus dat nummer bestaat formeel nog steeds. Maar daarmee is de situatie rond het bestemmingsplan nog niet veranderd. De uitritten zullen (planologisch) worden hersteld.

De voorzitter constateert dat er dus eigenlijk twee zaken spelen: de huisnummering en het bestemmingsplan.

De heer Kraaijveld merkt op dat de wijziging van het bestemmingsplan rechtmatig is geweest. Je kunt als gemeente bij een bestemmingsplanherziening alle belanghebbenden aanschrijven, maar dat is niet verplicht. Het verzoek van de heer X om er twee woningen van te maken is enkele jaren geleden afgewezen, omdat er geen woningbouwcontingent meer was. Er waren meer gegadigden die een woning wilden bouwen en ook die stonden op een wachtlijst. Of de heer X nu 110, 120 of 130 brieven heeft geschreven doet niet ter zake: het zijn er gewoon te veel. Een kleine organisatie als die van Cromstrijen kan zoveel brieven in één keer niet aan. Hij heeft toen aan de heer X gevraagd te stoppen met de brieven en hem de tijd te geven een oplossing te zoeken. Het college heeft inmiddels besloten om voor de heer X een vrijstellingsprocedure te starten zodat die twee woningen weer in het bestemmingsplan worden opgenomen. Een brief hierover volgt nog. De heer X moet wel hiervoor legeskosten betalen. De gemeente is niet verplicht dit te doen; immers de wijziging van het bestemmingsplan is correct gebeurd. De heer X had toen bezwaar kunnen maken, maar dat heeft hij niet gedaan. Het probleem met die twee huizen is dus uit de wereld, maar het probleem met de situatie dat die Polen in strijd met de bestemming in dat huis verbleven, blijft.

De heer X wijst erop dat het bestemmingsplan zoals dat in 1996 ter visie werd gelegd op zijn instemming kon rekenen. In 2000 lag er ineens een heel ander verhaal. Dit had de gemeente moeten melden. Hij heeft inderdaad in 2000 geen bezwaar gemaakt. Wel heeft hij in 1998 gevraagd om een kantoorbestemming, maar nooit antwoord gehad.

Commissielid de heer Vos vraagt wat er precies tussen 1996 en 2000 is gebeurd. Hij constateert dat de heer X nooit is gaan kijken in die periode. Het wijzigen van een bestemmingsplan is een lange procedure, waarbij op meerdere momenten gelegenheid is voor burgers om in te spreken of bezwaar te maken. De gemeente kan volstaan met een publicatie in het Kompas. Dat iemand die niet leest of het Kompas niet ontvangt is voor eigen risico. De heer X antwoordt dat er twee huizen stonden in 1961, 1985 en 1996. In 2000 was alles ineens anders: er waren geen uitritten meer en nog maar één huis. In een dergelijk geval is artikel 29 van het bestemmingsplan van toepassing (overgangsrecht). In 1995 heeft hij een bouwvergunning gekregen voor een bouwwerk dat nog steeds niet in het bestemmingsplan is opgenomen.

De heer Vos concludeert dat de klachten van de heer X eigenlijk vooral te maken hebben met het verdoezelen van fouten door de gemeente en het feit dat hij niet serieus wordt genomen. Wat is de reactie van de gemeente daarop?

De heer Kraaijveld antwoordt dat er twee manieren zijn om een bestemmingsplanherziening kenbaar te maken: een algemene publicatie in de krant of een brief aan iedereen in dat gebied. In Cromstrijen is gekozen voor de algemene publicatie, hetgeen de normale gang van zaken is. Van verdoezelen is geen sprake. Wellicht had de gemeente wel beter kunnen communiceren over het feit dat van die twee woningen er één werd gemaakt in het bestemmingsplan.

Mevrouw Y vindt het vreemd dat een gemeente zo maar de bestemming van grond van 13.000 inwoners kan veranderen en dat mensen, als ze hier iets over willen weten, naar het gemeentehuis moeten komen.

De heer Vos antwoordt dat in de Wet op de Ruimtelijke Ordening staat hoe een bestemmingsplanprocedure er uit moet zien. In principe wordt alles (bijvoorbeeld ter visie legging van het ontwerp-plan) in de krant gepubliceerd.

De heer X merkt op dat er een uitspraak is van de Hoge Raad waaruit blijkt dat hij gelijk heeft. Hij meent dat je niet van eigenaren mag verlangen dat ze elke keer in het Kompas moeten kijken om te achterhalen of er iets aan hun grond verandert. Hij heeft ook een bezwaarschrift ingediend bij het SVHW omdat zij hem ook belasting laten betalen voor grond die niet als tuin, maar als pad in gebruik is.

De heer Kraaijveld merkt op dat in het college naar een oplossing is gezocht. De bezwarencommissie had al opgemerkt dat de gemeente de heer X had moeten berichten dat nummer 11a was geschrapt. Maar huisnummers zeggen niks over het aantal woningen. Er wordt nu een uitzondering gemaakt voor de heer X, door hem met voorrang contingent toe te kennen.

Commissielid de heer De Vlaam vraagt waarom de gemeente bij de behandeling van de klacht van de heer X niet gewoon artikel 9:8 Algemene wet bestuursrecht (niet in behandeling nemen van de klacht) heeft toegepast.

Mevrouw Van Huut antwoordt dat dat inderdaad had gekund.

Mevrouw Y merkt op dat zij, als er een zaak speelt voor de rechtbank, informatie nodig hebben van de gemeente. Op dat verzoek is nooit gereageerd.

Mevrouw Van Huut merkt op dat deze kwestie in de voorlopige voorziening bij de rechtbank aan de orde is geweest.

De voorzitter wijst erop dat de heer X in de eerste brief ook nog de naam van de heer Z heeft opgenomen. Wie is dat? Als dat ook een klager is, dan heeft hij een machtiging nodig.

De heer X antwoordt dat dat zijn broer is. Die is voor de helft eigenaar. De tweede en derde brief zijn wel alleen van hem.

De voorzitter constateert dat er verder geen vragen zijn. Ze bedankt de aanwezigen voor hun komst en sluit de hoorzitting.”

Beoordeling ontvankelijkheid

De Ombudscommissie stelt vast dat de klacht op het volgende betrekking heeft:

“Binnen de gemeente Cromstrijen wordt op door de heer X gestelde vragen niet dan wel foutief geantwoord. Er heerst daar een cultuur van fouten verdoezelen.”

De klacht is neergelegd in 7 schriftelijke klachten aan de gemeente.

Gelet op afdeling 9.2.2 Awb acht de Ombudscommissie zich bevoegd de klacht in behandeling te nemen.

Overwegingen

Naar aanleiding van het dossier en de gehouden hoorzitting is de Ombudscommissie tot de volgende conclusie gekomen.

1. Schriftelijke klacht d.d. 14 september 2005

In week 35 en 36 van 2005 heeft de gemeente in het Kompas gepubliceerd dat in de periode van maandag 12 tot en met vrijdag 16 september 2005 de Rijksstraatweg in Klaaswaal voor onderhoudswerkzaamheden wordt afgesloten. Deze werkzaamheden bestaan uit het vervangen van de bestaande asfaltverharding door een geluidsarme asfaltdeklaag. In de publicatie is een alternatieve route opgenomen, die *niet* over weg F voert.

Dat burgers gebruik maken van alternatieve routes die wel over de weg F voeren kan niet aan de gemeente worden toegerekend en is overigens ook niet verboden.

De stelling van klager dat de wethouder verkeer er op toe dient te zien dat de maximumsnelheid op de wegen F en G wordt gehandhaafd en de geplaatste borden worden nageleefd, wordt door de Ombudscommissie, gelet op het vorenstaande, niet onderschreven.

De wethouder heeft in deze geen (wettelijke) taak. Hiervoor kan een burger zich richten tot de politie.

In deze is de behoorlijkheidsnorm van actieve en adequate informatieverstrekking niet geschonden, de gemeente heeft immers door de publicatie begrijpelijke, tijdige, juiste en volledige informatie verstrekt.

2. Schriftelijke klacht d.d. 26 september 2005

Gezien de hoeveelheid contacten van klagers richting gemeente (brieven, faxen, mondelinge/telefonische verzoeken), heeft de gemeente gemeend maatregelen te moeten nemen, omdat zij van mening is dat zij daardoor onevenredig zwaar wordt belast zonder dat daarvoor een goede reden bestaat.

Zo is het telefonisch contact teruggebracht tot twee contactpunten binnen de organisatie. De gemeente verwijst naar een onderdeel uit het rapport van de Nationale Ombudsman (2003/134).

Klagers doen een beroep op de eerste zinsnede van artikel 1 Grondwet (Allen die zich in Nederland bevinden, worden in gelijke gevallen behandeld).

De Ombudscommissie is van oordeel dat de gemeente door de grote hoeveelheid brieven en overige contacten van klagers richting gemeente, niet onredelijk heeft gehandeld door maatregelen te nemen.

Om die reden deelt de Ombudscommissie het standpunt van klagers niet dat het verlengen van de termijn van acht weken, waarbinnen brieven moeten worden beantwoord, als chantage kan worden beschouwd, zeker indien de brievenstroom voortduurt. Van strijd met artikel 1 Grondwet is geen sprake.

Een burger die zich schriftelijk tot de overheid wendt, dient op korte termijn een antwoord of een bevestiging te krijgen. In het algemeen is een behandeltermijn van acht weken nog redelijk te achten. Als de afhandeling langer duurt dan in de ontvangstbevestiging was aangegeven, dient een gemotiveerd tussenbericht te worden gezonden.

Omdat sprake is van een uitzonderlijke hoeveelheid correspondentie is de behoorlijkheidsnorm van deugdelijke correspondentie naar het oordeel van de Ombudscommissie niet geschonden.

Behoorlijke dienstverlening refereert aan zorgvuldigheid, toegankelijkheid, informatieverstrekking, registratie etc.

Een bestuursorgaan dient de administratieve organisatie zo in te richten dat de continuïteit van het goede functioneren is gewaarborgd.

Omdat klagers een niet redelijk beslag op het (ambtelijk) apparaat leggen, heeft de gemeente de behoorlijkheidsnorm van adequate organisatorische voorziening naar het oordeel van de Ombudscommissie niet geschonden.

3. Schriftelijke klacht d.d. 6 oktober 2005

Klagers stellen dat geen antwoord is gegeven op de afhandeling van twee vragen, gesteld in de brief d.d. 8 september 2005.

De gemeente is bij brief d.d. 20 oktober 2005 tot beantwoording daarvan overgegaan.

Op grond van artikel 6, lid 1, van de Wet openbaarheid van bestuur beslist het bestuursorgaan op het verzoek om informatie zo spoedig mogelijk, doch uiterlijk binnen twee weken na de dag waarop het verzoek is ontvangen. Het bestuursorgaan kan de beslissing voor ten hoogste twee weken verdagen. Van de verdaging wordt voor afloop van de eerste termijn schriftelijk gemotiveerd mededeling gedaan aan de verzoeker.

Op grond van het tweede lid moet de informatie binnen vier weken na ontvangst van het verzoek worden verstrekt, met de mogelijkheid van verlenging van deze termijn met ten hoogste vier weken.

De gemeente heeft de brief van 8 september 2005 eerst op 20 oktober 2005 beantwoord, ruim na de wettelijke termijn van twee (plus twee) weken.

De gemeente heeft evenmin (tijdig) een verdagingsbericht verzonden aan de verzoeker. In deze is de behoorlijkheidsnorm van deugdelijke correspondentie geschonden.

4. Schriftelijke klacht d.d. 6 oktober 2005

Klagers geven aan dat zij nog geen antwoord hebben ontvangen op het verzoek van 25 augustus 2005 over toepassing van de GBA.

De gemeente is reeds bij brief d.d. 30 augustus 2005 tot beantwoording daarvan overgegaan. In deze is de behoorlijkheidsnorm van deugdelijke correspondentie niet geschonden.

5. Schriftelijke klacht d.d. 6 oktober 2005

Klagers stellen dat zij nog geen antwoord hebben ontvangen op de afhandeling van drie vragen, gesteld in de brief van 25 augustus 2005 over de Verordening, houdende regels omtrent de verdeling van woonruimte.

De gemeente is reeds bij brief d.d. 30 augustus 2005 tot beantwoording daarvan overgegaan. In deze is de behoorlijkheidsnorm van deugdelijke correspondentie niet geschonden.

6. Schriftelijke klacht d.d. 6 oktober 2005

Klagers brengen naar voren dat zij nog geen antwoord hebben ontvangen op hun brief van 28 augustus 2005 over de uitleg van een bestemmingsplan.

De gemeente antwoordt bij brief d.d. 30 augustus 2005 dat de heer X op 26 augustus 2005 gebruik heeft gemaakt van de uitnodiging om de Wet op de Ruimtelijke Ordening in te zien en dat daarmee de brief d.d. 28 augustus 2005 als afgedaan wordt beschouwd.

De Ombudscommissie is van oordeel dat de gemeente behoort in te gaan op het verzoek naar de regelgeving voor het opstellen van een bestemmingsplan. Door uitsluitend de Wet op de Ruimtelijke Ordening ter inzage te verstrekken en niet op concrete vragen in te gaan, is de gemeente te kort geschoten in haar taak om op verzoek adequate informatie te verstrekken. In deze is de behoorlijkheidsnorm van adequate informatieverstrekking geschonden.

7. Schriftelijke klacht d.d. 20 oktober 2005

Klagers beklagen zich over de wijze van behandeling door mevrouw E.J. van Huut inzake de beantwoording van vragen. (Tijdens de hoorzitting van 27 oktober 2005 heeft klager aangegeven dat de klacht niet langer is gericht tegen mevrouw Van Huut, maar tegen burgemeester en wethouders).

Ten aanzien van deze klacht verklaart de Ombudscommissie het hierboven onder 2. gestelde van overeenkomstige toepassing.

Toezending bevindingen Ombudscommissie aan bestuursorgaan en verzoekers

Overeenkomstig het bepaalde in artikel 9:35 Awb heeft de Ombudscommissie, alvorens het onderzoek te beëindigen, haar bevindingen, verwoord in dit rapport, bij brief d.d. 24 april 2006 schriftelijk meegedeeld aan het betrokken bestuursorgaan en de verzoekers (klagers).

De Ombudscommissie heeft hun de gelegenheid gegeven zich te uiten omtrent de bevindingen.

Bij brieven d.d. 4 en 15 mei 2006 heeft de heer X een reactie gegeven.

De gemeente heeft gereageerd bij brief d.d. 29 mei 2006.

De Ombudscommissie heeft kennis genomen van de reacties. Deze geven haar geen aanleiding tot aanpassing van haar bevindingen.

Eindoordeel

De Ombudscommissie is jegens klager het volgende van oordeel:

- a. klacht 1 d.d. 14 september 2005: de gedraging is behoorlijk, de gemeente heeft geen normen geschonden en gehandeld zoals redelijkerwijs van de gemeente mag worden verwacht;**
- b. klacht 2 d.d. 26 september 2005: de gedraging is behoorlijk, de gemeente heeft geen normen geschonden en gehandeld zoals redelijkerwijs van de gemeente mag worden verwacht;**
- c. klacht 3 d.d. 6 oktober 2005: de gedraging is niet behoorlijk, de gemeente heeft niet gehandeld conform het bepaalde in de Wet openbaarheid van bestuur;**
- d. klacht 4 d.d. 6 oktober 2005: de gedraging is behoorlijk, de gemeente heeft geen normen geschonden en gehandeld zoals redelijkerwijs van de gemeente mag worden verwacht;**
- e. klacht 5 d.d. 6 oktober 2005: de gedraging is behoorlijk, de gemeente heeft geen normen geschonden en gehandeld zoals redelijkerwijs van de gemeente mag worden verwacht;**
- f. klacht 6 d.d. 6 oktober 2005: de gedraging is niet behoorlijk, de gemeente heeft bij de beantwoording van het verzoek niet gehandeld zoals redelijkerwijs van de gemeente mag worden verwacht;**
- g. klacht 7 d.d. 20 oktober 2005: de gedraging is behoorlijk, de gemeente heeft geen normen geschonden en gehandeld zoals redelijkerwijs van de gemeente mag worden verwacht.**

Met betrekking tot de algemene klacht dat binnen de gemeente een cultuur heerst van fouten verdoezen, is de Ombudscommissie van oordeel dat haar uit de overgelegde correspondentie en het verhandelde ter zitting daarvan niet is gebleken.

Voor wat betreft de mededeling van de gemeente in haar brief van 27 februari 2006 waarin de bereidheid wordt uitgesproken medewerking te verlenen aan een vrijstellingsprocedure voor het verkrijgen van een extra woning op het perceel D te E, spreekt de Ombudscommissie geen oordeel uit, omdat verzoeker in het kader van de vrijstellingsprocedure bezwaar kan indienen.

Aanbeveling

- wanneer de gemeente besluit dat een klacht niet wordt behandeld op een der gronden, genoemd in artikel 9:8 lid 1 Awb, toepassing geven aan lid 3 van dit artikel, in plaats van deze niet-ontvankelijk te verklaren.**

6 juni/10 juli 2006